

upptecknad år 1939 av Gerda Lemchen, f. Fagerström.

Det var en strålande sommardag, den sista i månaden juni år 1857. Solen stod i zenit. Glödande varma föllo hennes strålar ned på Göta kanals glittrande, blåa band, där en ångare sakta stävade upp mot hamnområdet, i det vackra Norsholm. På avstånd liknade båten en jättefågel, som försiktigt plöjde vattenfåran, mellan strändernas lummiga grönska. Luften var kvävande het. En långvarig torcka hade drivit gräs och örter till tidig mognad och med ångarens kväljande stenkolsrök blandade sig balsamiska dofter från avmejade ängar och gården. På kajen och bryggan rådde liv och rörelse. Brunbrända, svettiga arbetskarlar, med slamrande dragkärror, trängdes bland tunnor, lådor, barfota barnungar och övriga innebyggare, som kommit för att taga stockholmsbåten i skärskådande. Ett sådant evenemang bestods dem ju inte så ofta; endast ett par gånger i månaden anlände båten från huvudstaden, med Jönköping som destinationsort. På bryggan stodo två unga människor i stilla väntan. Tysta och en smula undrande sågo de ut mot den annalkande båten, som skulle föra dem från det frodiga, fagra Östergötland, till okända nejder och öden. På det gepäck de medförde märktes väl att de voro stadda på en längre flyttning. - Tätt invid bryggans yttersta järnskoning stod en dambyrå av ljuspolerad ek, omsorgsfullt inslagen i smala träribbor, vidare fanns en stor brunmålad klädkista, en bastant, svart läderkappsäck, samt en hattask av ljuspolerat björkfanér, med tudelat lock, en i varje hem nästan ofrånkomlig familjeklenod. Men bland det övriga bagaget fanns även ett annat kolly - en spinnrock. Medan båten närmar sig, passa vi på att kasta en blick på resenärerna själva. - Den tjugofyraårige, äkta mannen är typen för kraft och hälsa. Hans något undersätsiga gestalt är på samma gång grov och spänstig och hans rörelser äro smidiga som en atlets. Under den flata halmhatten skymtar ett tjockt, rödbrunt hår, de livliga bruna ögonen röja en vaken intelligens och den breda, litet utskjutande hakan vittnar om viljekraft och energi. Där han nu står, ung, frisk och frejdig, syns han kunna vara beredd att möta vilket öde som helst. Den tjuogoettåriga, unga makan står rak och förväntansfull vid hans sida. Hon är rödkindad och finhyllt och de trosvissa, blå ögonen blicka spörjande fram, under en högvälvd panna. Det ljusbruna håret är efter tidens sed mittbenat och djupt nedkammat över öronen. Hennes harmoniskt välväxta gestalt är iklädd en blommig kattunklänning och en svart sidemantilj, över bröstet sammanhållen med ett hästskoformat silverspäme. Högt på hjässan bär hon en liten grå kapotthatt, gjord av glänsande fibrer och prydd med en ranka av konstgjord blåklint, samt ett par lilasfärgade sidenband, under hakan knutna i en vacker rosett. I handen håller hon en väska av fin, vit rotting.

Nu lägger båten med en lätt törn till vid bryggan. Några av dess passagerare vandra över landgången, stanna ett ögonblick, se ut över kanalen och fortsätta upp mot land. - Karlarna på bryggan lasta sina kärror med diverse gods och grejor och barnen göra glädjesprång över

